

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

GENNARO HOT DOG

Gillettenarrative.com

GILLETTE VE GENNARO HOT DOG

GILLETTE TRAILER 18 — KÂTİP NANDO

Hâlâ bir dolar.

Otobüsten indim ve oturacağım adrese doğru yürümeye başladım.

Amerikan aksanım bir İtalyan ağzından çıkınca kulağa yanlış geliyordu.

Terliyordum.

Kendimi kirli hissediyordum.

Sabahın erken saatinde Manhattan doğruyu söyler.

Çöp kamyonları henüz geçmemişti.

Sokaklar hâlâ bir önceki gecenin kokusunu taşıyordu.

Çoğu insana o koku iğrenç gelirdi.

Bana ev gibi kokuyordu.

Oraya varmam 61 yılımı aldı.

Suç, teslimatta hata yapıp beni Güney İtalya'ya bırakan FedEx bağlantılı leylekte.
Yanlış adres.

Şimdi bedenim nihayet zihnime yetişiyordu.

New York beni sessizce beklemişti.

Sonra onu gördüm.

Bir sosisli arabası.

Ve anında anladım: evimdeydim.

Yaklaştım. Sahibi yaşlıydı. İtalyan. Napolili. Kusursuz.

Hemen rol kesmeye koyuldu.

“Yorgunum.”

“Yaşlıyım.”

“Param yok.”

“Çok fazla çocuğum var.”

“Bu işi satmak istiyorum.”

Sözünü kestim. “Araba ne kadar?”

Bana dik dik baktı. “Paradan konuşmadan önce... söyle bakalım, sen kimsin lan?”

Haklıydı. Kahve içmeye gittik. Sonra öğle yemeğine. Sonra yine konuştuk. Saatler geçti ama saatine bir kez bile bakmadı.

Bir ara gülümseyip dedim ki: “Amerika’da hep vakit nakittir derler.”

Güldü. “Hayır.” Sonra dosdoğru gözümün içine baktı. “Vakitten sonra... yürek nakittir.”

İkimiz de gülümsedik. Ama bunun şaka olmadığını hemen anladım.

Ertesi sabah Belediye Binası’nda buluştuk. Karısıyla geldi. Sonra kızı. Sonra kız kardeşi. Sonra baldızı. O noktada iş, ticari bir işlemde çok benim o aileye damat gidişime benziyordu.

Araba için ne istediğini hâlâ bilmiyordum. Nakit 35.000 dolar hazırlamıştım. Yeteceğini umuyordum.

Her şey imzalandı. Bitti.

Sonra bana bakıp dedi ki: “Ne kadar paran var?”

Akıllı insanların tehlikeli sorulara verdiği cevabı verdim: “Bilmiyorum. Saymadım. Sen bana borcumu söyle, yeter.”

Gülümsedi. “Bir dolar.”

Sessizlik. Kimse kıpırdamadı. Kimse konuşmadı.

Sonra dedi ki: “Amerika’ya hoş geldin.”

O gün, çoğu insanın asla anlamadığı bir şeyi öğrendim.

Kimi adamlar iş satar. Kimileri miras devreder.

İlk yıl boyunca her sosisliyi bir dolara sattım.

Saygımdan. Anısına.

Çünkü kimi adamlar satın alınamaz. Onlar ancak onurlandırılır.

Nando